

[Indenrigsministeren.]

at den lille kommunale enhed ikke kan klare sig, og det kan der vises mange eksempler på.

Regeringen har ikke taget noget initiativ. Vi har afvist på regeringens initiativ at rejse denne sag. Men da De samvirkende Sognerådsforeninger efter forskellige forhandlinger indtrængende anmodede regeringen om at stille det forslag her, som de siger er til gavn for de små kommuner, da er det altså blevet stillet her i dag og er til behandling her i dag.

Jeg ved da godt, at der er mange, der hellere ville bevare den lille kommune. Jeg er blevet overrasket over det, der sker ude omkring. Det er ikke hverken købstaden eller de kommuner, der ligger omkring købstaden, der maser sig på; det er de små kommuner, hvis egen skæbne det føles står på spil. En af de ting — for at give et eksempel, ét eksempel af mange — som jeg først på sommeren blev overordentlig overrasket over, var, da jeg hørte ved et møde oppe i Thy, at nu havde 11 kommuner på Mors bestemt sig til at danne én kommune sammen med købstaden; uden at nogen havde blandet sig i det udefra, selvfølgelig, havde de ønsket denne sammenlægning.

Jeg vil gerne sige til alle, der har talt om, hvilket kommuneantal vi skal nå ned på — eller bevare, vil jeg hellere sige — at det antal, 300 eller 275, som jeg i hvert fald vil befytte mig på at arbejde henimod, det kan jeg ikke i dag sige om kan holde. I hvert fald må man forstå, at hvis det skal holde, så må man ovenfra gribe ind i selvbestemmelsesretten hos mange af disse kommuner, for jeg spår, at der vil komme ikke 2 eller 3 eller 5, men måske 10 og flere, som ønsker at slå sig sammen, og hvis det breder sig, holder vi altså ikke antallet på 275 eller 300.

Vi er altså nu i den situation, at hvor vi for 2 år siden var enige om, at denne frihed skulle bestå, kommer man nu og beder om, at man tager det tilbage, og man kommer oven i købet nu i arbejde ude omkring med løsninger af disse problemer, som nok kan virke faretruende for alle os, der er enige om, at vi ikke skal ned på det helt lille antal kommuner.

Det har jeg gerne villet sige med hensyn til frivilligheden og det arbejde, der udføres. Hvis man tror — det ved jeg ingen tror i denne sal, men måske udenfor — at kommunalreformkommissionen blot sidder med

ønske om at lægge alle mulige kommuner sammen, så er det ganske forkert. Jeg har tidligere sagt, jeg vil gerne gentage det: det er ikke nogen behagelig opgave, som folketinget har tildelt de 12 personer, som sidder i kommissionen. De har ikke selv taget noget til sig, det er pålagt dem at løse opgaverne efter ganske bestemte regler, som er fastlagt i den lov, som et enigt folketing vedtog. Den arbejdes der efter, og nu bliver altså beføjelserne udvidet, men altså udvidet på en sådan måde, at nu skal de til at være forsigtige, og nu skal de på en anden bov gå imod mange af befolkningens ønsker med hensyn til sammenlægning.

Jeg vil gerne sige til hr. A. Chr. Andersen, som fremhæver, ligesom andre også har gjort det, at hele problemet omkring amterne, antal og grænser osv., selvfølgelig må drøftes, at det er jeg enig i, og jeg er ikke i stand til at give, hvad hr. A. Chr. Andersen heller ikke krævede, et udtømmende svar med hensyn til centralsygehuse og alle de problemer, der er knyttet til det. Det er ikke let at udtrykke sig ganske bestemt om disse ting, og jeg kan i hvert fald ikke gøre det, men mange af de personer, med hvem jeg har haft lejlighed til at drøfte det, vi er ved at gøre med hensyn til både at lægge kommuner sammen og at lægge amter sammen, har sagt: det, vi skal være forsigtige med, når vi skal lave denne ordning, der skal gælde i disse mange år, er, at en fejlinvestering i en skole ikke må føre til, at vi gør fejlen endnu større. På samme måde kan det jo siges, at der må tages hensyn til det, der er, begribeligvis, og jeg tror, at hr. A. Chr. Andersen er enig med mig — og med alle velsagtens — i, at på centralsygehuse må der skabes ordninger, sådan at man praktisk bruger det store gode, som disse nye, moderne sygehuse er, og her vil jeg da i hvert fald være uhyre villig til at høre alle de gode råd, som jeg er sikker på man kan få i udvalget om disse problemer. Det vil altså også sige, at indlæggelsesretten kan vi da drøfte roligt og sagligt, som man jo gør med alle disse ting. Jeg erklærer mig i hvert fald villig til det.

Jeg vil gerne sige til hr. A. Chr. Andersen om kommunistørrelsen — det er jo også en af de ting, man med rette interesserer sig for mange steder — at vi har i fremsættelsestalen fra regeringens side klart angivet, at vi er ikke ude efter at skabe de store kom-